

Johannes 10: 22-28

²² In Jeruzalem werd het feest van de Tempelwijding gevierd; het was winter.

²³ Jezus liep in de tempel, in de zuilengang van Salomo.

²⁴ Daar kwamen de Joden om Hem heen staan, en ze vroegen Hem: 'Hoe lang houdt U ons nog in het onzekere? Als U de messias bent, zeg het ons dan ronduit.'

²⁵ Jezus antwoordde: 'Dat heb Ik u al gezegd, maar u gelooft het niet. Wat Ik in naam van mijn Vader doe, getuigt over Mij, ²⁶ maar u wilt Mij niet geloven, omdat u niet bij mijn schapen hoort. ²⁷ Mijn schapen luisteren naar mijn stem, Ik ken ze en zij volgen Mij. ²⁸ Ik geef ze eeuwig leven: ze zullen nooit verloren gaan en niemand zal ze uit mijn hand roven.'

We zien hier een goede herder bezig.

Hij praat met overwicht, omdat de mensen Hem ter harte gaan. De vraag aan Hem knelt: *bent U het nu helemaal, of niet - schenk eens klare wijn*. Dat is de vraag in die winter-koude zuilengang, die genoemd is naar de eerbiedwaardige eerste bouwer van de tempel, koning Salomo.

Klare wijn? Als er één is die klare wijn schenkt, is het Jezus wel, die de avondmaalwijn kroont met zijn verzoenend werk voor tijd en eeuwigheid.

Ik heb het jullie gezegd, maar je wilt er niet aan, je gelooft niet - dat is het punt.

Maar verder blijft Jezus hier in de beeldspraak van een herder met schapen.

De schapen zijn er niet voor hem, de herder is er voor de schapen.

Waar is zo'n herder eigenlijk voor nodig?

Dan krijgen die schapen een **oriëntatiepunt**.

Dan weten ze of ze kunnen grazen, liggen of lopen en waarheen de weg dan gaat.

Zo is Jezus een oriëntatiepunt voor wat het leven tot leven maakt.

Dat gebeurt prachtig in de Bergrede met die gouden regel 'behandel de ander zoals jezelf behandeld wilt worden'. (Matteüs 7:12)

Dietrich Bonhoeffer, de Duitse theoloog die zo gekant was tegen Hitler, heeft over die Bergrede een boek geschreven met als prachtige titel 'Nachfolge', navolging. Zo vat hij de Bergrede samen: *dat we een reden krijgen om Jezus na te volgen, om in zijn voetsporen te lopen, niet ver van Jezus af te geraken.*

Hij is immers de goede herder.

En dan komt er een nieuw gezichtspunt in beeld.

In het zojuist gelezen gesprek laat Jezus meer zien van zichzelf.

Hij zet zijn leven in voor de schapen en niemand zal zijn schapen roven uit zijn hand.

Weet u dat Poetin dit soort Bijbelteksten misbruikt heeft?

Hij verdedigde de inval in Oekraïne met de woorden: niemand heeft groter liefde dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.

En ondertussen applaudisseert de patriarch van Moskou. En terwijl er graan uit Oekraïne mag komen, bombardeert Poetin de haven van Odessa, die voor die uitvoer nodig is.

Voel je het verschil in sfeer?

En je kunt gewoon kiezen wie jouw favoriet is: Poetin of Jezus.

Leugen en bedrog en zelfverheffing komen te staan tegenover de goede herder, die zijn beschermende handen uitstrekt.

Poetin heeft bommen - de goede herder heeft liefde. Voel het verschil...

De goede herder bedreigt het leven niet, maar geeft eeuwig leven.

De goede herder tapt uit een ander vaatje dan we gewend zijn.

De goede herder zet een trend.

Wie goed doet, goed ontmoet.

Dat is de sfeer rond Jezus.

Bij het zien van een menigte mensen, voelt Hij medelijden met hen, omdat zij er uitgeput en hulpeloos uitzien als schapen zonder herder (Matteüs 9: 38).

Daar doet Hij wat aan. Daarom geeft Hij bescherming tegen het kwaad en de boze. Juist omdat het er hopeloos uitziet, zorgt Hij ervoor dat je veilig bent ook in tijden van moeite en verdriet. Want Hij trekt zijn hand niet terug, als het moeilijk wordt, als het spannend wordt. *Ik ben met u, al de dagen* - ook de moeilijke dagen. Ja, Hij zet een koers richting de eeuwigheid.

Kortom: *met een goede herder kom je verder.*

Amen